

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93
e-mail: inform@dkrp.gov.ua

від _____ № _____
на № _____ від _____

Виконавчий комітет Шосткинської міської ради

вул. Садовий бульвар, 14,
м. Шостка,
Сумська область, 41100

*Пропозиції щодо удосконалення
проекту регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Шосткинської міської ради Сумської області «Про встановлення місцевих податків і зборів на 2018 рік» (далі – Проект рішення), а також документи, що надані до нього листом виконавчого комітету Шосткинської міської ради Сумської області від 02.06.2017 № 01-37/237, і повідомляє.

За результатами проведеного аналізу Проекту рішення, експертного висновку постійної депутатської комісії з питань планування, бюджету, фінансів, регуляторної політики та економічної діяльності щодо регуляторного впливу проекту регуляторного акта та аналізу його регуляторного впливу на відповідність вимогам статті 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) встановлено наступне.

Проектом рішення в місті Шостка на 2018 рік передбачається встановити податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (додаток 1), плату за землю (додаток 2), транспортний податок (додаток 3), єдиний податок (додаток 4), туристичний збір (додаток 5), збір за місця для паркування транспортних засобів (додаток 6).

Абзацом першим Додатку 2 «Плата за землю» до Проекту рішення передбачено, що плата за землю - обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку та орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Разом з цим, Додатком 2 до Проекту рішення розробник об'єднує земельний податок та орендну плату при визначенні ставки податку у підпункті

Державна регуляторна служба України
ВІХ №5406/0/20-17 від 10.07.2017

4.14 пункту 4 цього додатку, зазначаючи, що у разі надання в оренду земельних ділянок, окремих будівель (споруд) або їх частин власниками та землекористувачами, іншим суб'єктам, податок за площі, що надаються в оренду, обчислюється відповідно до п. 4.1 цього додатку від нормативної грошової оцінки, визначеної з урахуванням застосування відповідного коефіцієнта функціонального використання цих площ залежно від виду економічної діяльності орендаря.

Підпунктом 11.8 пункту 11 Додатка 2 до Проекту рішення передбачається встановити, що в окремих випадках розмір орендної плати та ставки податку можуть бути змінені на пленарному засіданні сесії міської рад.

Однак, підпунктом 14.1.147 пункту 14.1 статті 14 ПКУ встановлено, що плата за землю – це обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Відповідно до вимог пункту 288.1 статті 288 ПКУ підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, які укладають договори оренди землі, повинні до 1 лютого подавати контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформувати відповідний контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

Згідно з вимогами пункту 288.4 зазначеної вище статті ПКУ розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

Отже, встановлення розміру орендної плати за користування земельними ділянками у Проекті рішення не узгоджується з нормами ПКУ.

Враховуючи наведене вище, підпункт 4.14 пункту 4, підпункт 11.8 пункту 11 та абзац перший Додатка 2 «Плата за землю» до Проекту рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідності форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Таким чином, пропонуємо Шосткинській міській раді підпункт 4.14 пункту 4 та підпункт 11.8 пункту 11 Додатка 2 «Плата за землю» до Проекту рішення виключити з відповідного Додатка. Разом з цим абзац перший Додатка 2 рекомендуємо викласти у відповідності до вимоги підпункту 14.1.147 пункту 14.1 статті 14 ПКУ.

Пункт 2 Додатка 2 до Проекту рішення не відповідає вимогам статті 270 ПКУ, у зв'язку з чим потребує відповідного доопрацювання.

Пункт 3 Додатка 2 до Проекту рішення не відповідає вимогам статті 271 ПКУ та потребує доповнення в частині віднесення до бази оподаткування площі земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

Підпунктами 4.3 – 4.13 пункту 4 Додатка 2 до Проекту рішення передбачається встановити ставки земельного податку за земельні ділянки у розмірах відсотків від суми земельного податку, обчисленого відповідно до п. 4.1. цього додатку (наприклад, підпунктом 4.10 планується встановити, що податок за земельні ділянки на територіях та об'єктах історико-культурного призначення, використання яких не пов'язано з функціональним призначенням цих територій та об'єктів, справляється у розмірі, обчисленого відповідно до пункту 4.1. цього додатку із застосуванням коефіцієнтів: міжнародного значення – 7,5; загальнодержавного значення – 3,75; місцевого значення – 1,5).

Однак, пунктом 7.3 статті 7 ПКУ зазначено, що будь-які питання щодо оподаткування регулюються Кодексом і не можуть встановлюватися або змінюватися іншими законами України, крім законів, що містять виключно положення щодо внесення змін до цього Кодексу та/або положення, які встановлюють відповідальність за порушення норм податкового законодавства.

Ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, відповідно до пункту 274.1 статті 274 ПКУ, встановлюється у розмірі не більше 3 відсотків від їх нормативної грошової оцінки, для земель загального користування – не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, а для сільськогосподарських угідь – не менше 0,3 відсотка та не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки.

Ставка податку за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності) встановлюється у розмірі не більше 12 відсотків від їх нормативної грошової оцінки (пункт 274.2 статті 274 ПКУ).

Ставка податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, встановлюється у розмірі не більше 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області, а для сільськогосподарських угідь – не менше 0,3 відсотка та не більше 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області (пункт 277.1 статті 277 ПКУ).

Таким чином, відповідно до вимог статей 274 та 277 ПКУ ставки податку за земельні ділянки встановлюються у відсотках від їх нормативної грошової оцінки.

Водночас положення підпунктів 4.3 – 4.13 пункту 4 Додатка 2 до Проекту рішення не відповідають вимогам статей 274 та 277 ПКУ.

Ураховуючи вищезазначене, рекомендуємо підпункти 4.3 – 4.13 пункту 4 Додатка 2 до Проекту рішення привести у відповідності до вимог податкового законодавства в частині встановлення ставок податку за земельні ділянки у відсотках від їх нормативної грошової оцінки.

Разом з тим, відповідно до підпункту 14.1.130 пункту 14.1 статті 14 ПКУ одиниця площі оподаткованої земельної ділянки:

- у межах населеного пункту – 1 (один) метр квадратний (кв. метр);
- за межами населеного пункту – 1 (один) гектар (га).

У зв'язку із зазначеним, доцільно в пункті 4 Додатка 2 до Проекту рішення, яким передбачається встановити ставки земельного податку за

земельні ділянки, уточнити місцезнаходження земельних ділянок, для яких визначаються ставки земельного податку.

Підпунктом 4.3 пункту 4 Додатка 2 до Проекту рішення передбачається встановити ставку податку за земельні ділянки, у тому числі водного та лісового господарства у розмірі 3 відсотки від суми земельного податку, обчисленого відповідно до п.4.1 цього додатку.

Також підпунктом 4.11 пункту 4 Додатку 2 Проекту рішення планується затвердити ставки земельного податку, зокрема за земельні ділянки надані гірничодобувним підприємствам для видобування корисних копалин та розробки родовищ корисних копалин, а також за водойми, надані для виробництва рибної продукції у розмірі 25 відсотків податку, обчисленого відповідно до п.4.1. цього додатку.

Згідно з підпунктом 14.1.217 пункту 14.1 статті 14 ПКУ рентна плата – загальнодержавний податок, який справляється за користування надрами для видобування корисних копалин; за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин; за користування радіочастотним ресурсом України; за спеціальне використання води; за спеціальне використання лісових ресурсів; за транспортування нафти і нафтопродуктів магістральними нафтопроводами та нафтопродуктопроводами, транзитне транспортування трубопроводами аміаку територією України.

Розміри ставок рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин встановлюються статтею 252 ПКУ у відсотках від вартості товарної продукції гірничого підприємства – видобутої корисної копалини (мінеральної сировини). Розміри ставок рентної плати за спеціальне використання води встановлюються вимогами статті 255 ПКУ. Ставки рентної плати за спеціальне використання лісових ресурсів встановлюються у розмірах, що встановлені вимогами статті 256 ПКУ.

Згідно зі статтею 9 ПКУ рентна плата належить до загальнодержавних податків і зборів.

Відповідно до вимог пункту 9.4 статті 9 ПКУ устанавлення загальнодержавних податків та зборів, не передбачених цим Кодексом, забороняється.

Таким чином урахуваючи вищезазначене наголошуємо на необхідності приведення підпунктів 4.3 та 4.11 пункту 4 Додатка 2 до Проекту рішення у відповідність до вимог податкового законодавства.

Положення Додатку 6 до Проекту рішення, яким планується встановити збір за місця для паркування транспортних засобів в місті Шостка, потребує приведення у відповідність до вимог підпункту 268-1.4.1 пункту 268-1.4 статті 268-1 ПКУ, в частині встановлення міською радою порядку сплати збору до бюджету за місця для паркування транспортних засобів в місті Шостка.

Таким чином, Проект рішення потребує доопрацювання з метою приведення його у відповідність до вимог податкового законодавства України.

Наданий аналіз регуляторного впливу до Проекту рішення (далі – АРВ) не в повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та

відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

Так, у розділі «Визначення проблеми» АРВ згідно з вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, визначити причини її виникнення, оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у кількісному (грошовому) вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб.

Водночас при визначенні проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, розробник обмежився лише словесним описом, при цьому не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблеми, її масштаб та важливість, також не охарактеризовано та не оцінено сфери, на яких проблема має найбільший негативний вплив. Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

У пункті 1 Тесту малого підприємництва (М-Тесту) АРВ розробником Проекту рішення не визначено вид проведених консультації з представниками малого підприємництва.

У пункті 3 Тесту малого підприємництва (М-Тесту) АРВ не проведено розрахунків усіх прямих витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання вимог регулювання, зокрема, витрат, пов'язаних з сплатою туристичного збору та збору за місця для паркування транспортних засобів в місті Шостка, що не відповідає вимогам пункту 3 Додатка 4 Методики. Разом з цим, для запропонованих регулювань не розроблено коригуючих (пом'якшувальних) заходів для малого підприємництва.

Зазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципом ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів.

У Розділі «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» АРВ не визначені всі обов'язкові показники результативності регуляторного акта, зокрема не встановлено розмір коштів та час, що витрачатиметься суб'єктами господарювання, пов'язаними з виконанням вимог акта.

Ураховуючи викладене вище Проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема такими принципами державної регуляторної політики, як збалансованості, доцільності, адекватності, ефективності, оскільки в АРВ не доведено наявності проблеми, що потребує державного втручання та не обґрунтовано необхідність державного регулювання господарських відносин з метою її вирішення у запропонованому вигляді.

Підсумовуючи наведене вище, пропонуємо привести проект рішення Шосткинської міської ради Сумської області «Про встановлення місцевих податків і зборів на 2018 рік» у відповідність до вимог чинного законодавства згідно з наданими пропозиціями та його аналіз регуляторного впливу – у відповідність до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151.

Про результати розгляду цього листа просимо проінформувати Державну регуляторну службу України в установленому порядку.

Голова Державної
регуляторної служби України

К. М. Ляпіна